

Arrest

nr. 53 555 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die loco advocaat G. STEENBERGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 november 2009 het Rijk binnen en diende op 9 november 2009 een asielaanvraag in. Op 27 juli 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U verliet uw land van herkomst in 2006 of 2007 samen met uw stiefmoeder X. Jullie gingen naar Tsjaad. Ongeveer twee jaar later reisde u alleen verder naar België. U kwam op 7 november 2009 in

België aan, waar u op 9 november 2009 het statuut van vluchteling aanvraagde. U bent in het bezit van een kopie van uw geboorteakte.

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Birmaza, Noord Darfur, en behoort u tot de ethnische groep van de Hausa. In 2006 werd uw dorp door Janjaweed aangevallen. U was op dat moment met uw stiefmoeder hout aan het sprokkelen. Bij jullie terugkeer zagen jullie dat uw beide ouders doodgeschoten waren en jullie huis platgebrand was. Jullie vluchtten naar Disa, dat echter ook door Janjaweed milities werd aangevallen. Samen met de bevolking van Disa vluchtten jullie naar het dorp Zaghawa, nabij de grens met Tsjaad, vanwaar jullie verder reisden naar een vluchtelingenkamp in Tsjaad. Enkele maanden later gingen u en uw stiefmoeder naar de stad Kamir, waar uw stiefmoeder u verkocht aan Sheik Ahmed Musa van N'Djamena. In N'Djamena moest u in het huis van de Sheik werken. De vrouw en twee zoons van de Sheik sloegen u echter voortdurend bij het minste wat u fout deed. U besloot daarom uit het huis te vluchten. U verborg zich in een vrachtwagen die het landgoed was opgereden en u ging zo naar Libië. In Tripoli nam u een maand later de boot naar Antwerpen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Vooraf dient opgemerkt te worden dat na onderzoek van de Dienst Voogdij is gebleken dat u meerderjarig bent (zie beslissing Dienst Voogdij, dd. 16/12/2009). Een medisch onderzoek toonde aan dat u minstens 20 jaar oud bent.

Ten eerste dient vastgesteld te worden dat uw kennis over uw regio van herkomst dermate beperkt is dat niet langer geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u van Darfur afkomstig bent. Alhoewel u volgens uw verklaringen uw hele leven in Bir Maza woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), kan u slechts twee dorpen in de omgeving van Birmaza opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

Wanneer u tijdens het gehoor twee namen van andere dorpen in de omgeving van Birmaza worden voorgehouden (Kiremit en Hili Hakhun) blijkt u deze niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en informatie in het administratief dossier). De plaatsen die u wel noemt geven dan ook een hoogst ingestudeerde indruk. U verklaart dat er in Birmaza geen rivier is en zelfs geen bedding van een droge rivier (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat Birmaza doorsneden wordt door de bedding van een rivier (zie informatie in het administratief dossier). Verder weet u niet wie de 'commissioner' (burgermeester) was die verantwoordelijk was voor Birmaza, noch wie de gouverneur was van Noord-Darfur (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart dat u enkele maanden in het dorp 'Zaghawa' verbleef, nabij de grens met Tsjaad (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). In de beschikbare informatie werd echter geen dorp met deze naam teruggevonden (zie informatie in het administratief dossier). Uw verklaring dat u op één dag te voet van Disa tot een dorp nabij de grens met Tsjaad ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), is op zich reeds onwaarschijnlijk, aangezien Disa in vogelvlucht op minstens 140 km van de grens met Tsjaad verwijderd is (zie informatie in het administratief dossier). Over de afstand tussen Birmaza en Disa zegt u dat ze één dag te voet van elkaar verwijderd zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl uit de beschikbare informatie dan weer blijkt dat Disa op minder dan 10 kilometer van Birmaza ligt (zie informatie in het administratief dossier). Ook de naam van het vluchtelingenkamp in Tsjaad, waar u enkele maanden verbleef, blijkt u niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

In verband met uw identiteit en afkomst is het verder ook uiterst bevreemdend dat u geen van de broers of zussen van uw vader of moeder kent, noch uw grootouders langs vaders- of moederszijde, alhoewel uw vader en moeder beide in Birmaza geboren zijn. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt kan u hiervoor geen verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 2).

In verband met de algemene situatie in Noord-Darfur is het opmerkelijk dat u buiten de Janjaweed geen andere milities kent die actief zijn in de regio (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl er verschillende milities actief zijn (zie informatie in het administratief dossier). Het is bijzonder bevreemdend dat u niet weet dat Minni Minnawi hoofd is van het Sudan Liberation Army (SLA), terwijl Minnawi's hoofdkwartier in Bir Maza was, en dat u evenmin gehoord hebt van de 'Group of 19', een rebellengroep die Bir Maza in mei 2006 veroverde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8 en informatie in het administratief dossier).

U blijkt tot slot ook geen enkele (traditionele) leider van de Hausa in uw beweerde regio van herkomst te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5).

Aangezien u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Darfur, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omwille van de aanvallen van Janjaweed op dorpen in Darfur.

Bovendien moet vastgesteld worden dat u ook uiterst vaag blijft wanneer u gevraagd wordt uw relaas in de tijd te situeren. U verklaart dat uw ouders in het jaar 2006 werden gedood. U weet echter niet in welke maand ze gedood zijn, en zelfs niet in welk seizoen (regenseizoen, winter, droogseizoen) van het jaar het was (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U vluchtte via Disa naar het dorp Zaghawa waar u 'maanden' verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Vervolgens verbleef u 'enkele maanden' in een vluchtelingenkamp in Tsjaad (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Hoelang u nadien in N'Djamena verbleef kan u evenmin zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Van u kan redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in uw leven op een meer precieze wijze in de tijd kan situeren.

In verband met de problemen die u aanhaalt in N'Djamena, dient ten slotte opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging of op het lijden van ernstige schade, beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u beweert de nationaliteit te bezitten. Aangezien u verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten, kunnen de problemen die u in Tsjaad aanhaalt op zich geen aanleiding vormen tot de erkenning van het vluchtelingenstatuut of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden. De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (kopie van geboorteakte) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. Aan een kopie van een document kan geen bewijswaarde gehecht worden. Bovendien kan een document slechts een begin van bewijs vormen in de mate dat zij gedragen wordt door coherente en gedetailleerde verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Het onderzoek van de Dienst Voogdij, waarin vastgesteld werd dat u minstens 20 jaar oud bent, trekt de geloofwaardigheid van het document verder in twijfel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de "schending van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de schending van art. 52 van de vreemdelingenwet".

2.2.1. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet), kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Noord-Darfur, noch aan zijn beweerde verblijf in een

vluchtelingenkamp in Tsjaad en mishandeling door de familie van een sjeik. Verzoekers kennis inzake zijn beweerde regio van herkomst in Darfur bleek immers onvoldoende en zijn beperkte kennis betreffende plaatsnamen komt bovendien ingestudeerd voor. Verzoeker betwist zijn verregaande onwetendheid niet, maar tracht ze te verklaren door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd en immobilisme.

3.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekers verklaring minderjarig te zijn, zoals wordt bevestigd op de fotokopie van het neergelegde geboortecertificaat (26/08/1993), kan niet overtuigen gezien het onderzoek van de Dienst Voogdij waaruit blijkt dat verzoeker op 11 december 2009 *“een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar”* (administratieve dossier, stuk 12). Zelfs indien rekening wordt gehouden met een ruime correctiemarge zijn verzoekers beweringen slechts zeventien jaar te zijn, allerminst ernstig. De neergelegde geboorteakte is bovendien gebrekkig en onvolledig nu de plaats van afgifte niet op de geboorteakte wordt vermeld. De Raad hecht daarbij geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoekers verklaringen over zijn identiteit zijn niet alleen bedrieglijk, hij legt hierbij ook nog een gefabriceerd stuk neer.

3.1.2. Zoals hoger reeds werd gesteld blijkt uit het onderzoek door de Dienst Voogdij dat, zelfs indien rekening wordt gehouden met een appreciatiemarge van drie jaar, verzoeker meerderjarig is. Verzoekers bewering *“in zijn jeugd nooit buiten het door hem bewoonde dorp”* te zijn geweest, vindt evenmin ondersteuning in het administratieve dossier. Verzoeker verklaarde immers gewoonlijk zijn vader te vergezellen tijdens het sprokkelen van hout en op de dag van de moord op zijn ouders dertig minuten buiten het dorp hout te hebben gesprokkeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Aldus kan een gedegen kennis van zijn directe omgeving verwacht worden. Hoe dan ook zijn beweerde minderjarigheid en immobilisme kan geenszins verklaren waarom verzoeker naast zijn geboortedorp en omgeving, evenzeer onbekend is met de familie van zijn ouders noch waarom hij in het dorp nooit gewaarschuwd werd voor de gevechten en de strijdende partijen in Darfur. Verder kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker ook zijn voorgehouden belevenissen en ervaringen niet kan toelichten met name kan hij de moord op zijn ouders niet kaderen, niettegenstaande dit een uiterst ingrijpend gebeuren is. Hij wist niet in welk seizoen de moord plaatsgreep terwijl zijn vader grond bezat en hij zijn vader hielp, en het geenszins aannemelijk is dat hij het verloop van de seizoenen niet zou kennen, noch zou weten wat zijn taken waren op het ogenblik van deze gebeurtenis. Ten slotte is zijn vluchtroute uit Darfur geheel strijdig met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier inzake de afstand tussen de dorpen Birmaza en Disa en tot de grens met Tsjaad en kent verzoeker de naam niet van het vluchtelingenkamp in Tsjaad waar hij maanden verbleef. Er zijn dan ook geen elementen waaruit zou kunnen afgeleid worden dat verzoeker ooit in Darfur, Soedan of Tsjaad geweest is, laat staan er gewoond heeft.

3.1.3. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.2. Verzoekers bemerking *“dat voor het overige de Commissaris toch erkent – zo valt tussen de lijnen te lezen – dat de situatie ter plaatse als zijnde problematisch kan worden omschrijven”* is niet dienstig nu het ongeloofwaardig is dat verzoekers afkomstig is uit Darfur, Soedan of in een vluchtelingenkamp in Tsjaad verbleef.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een tweede middel roept verzoeker de *“schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980”* in.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat betreft artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet wenst de Raad nogmaals te benadrukken dat verzoekers kennis over Darfur nihil is en niet beantwoordt aan een persoon die daar is opgegroeid. Verzoekers verklaringen zijn dermate vreemd aan zijn voorgehouden profiel dat zijn beweerde identiteit en nationaliteit verzonnen en bedrieglijk voorkomen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Darfur, Soedan. Verzoeker toont evenmin zijn nationaliteit aan. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

5. Waar verzoeker stelt dat *“het recht van verdediging is dan ook ernstig geschaad”* gaat hij eraan voorbij dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Deze schending kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK